

Σάρωμα φύλλων λυτού από ριπή άνεμου...

Η γυναίκα που κρατά το λάβαρο της γαλλικής επανάστασης περιστοιχίζεται από οπλισμένους άνδρες. Δε θα μπορούσε να είναι διαφορετικά. Οποιαδήποτε κοινωνική κατάκτηση, για την οποία μπορούμε να μιλήσουμε, είναι βουτηγμένη στο αίμα. Καμία ελευθερία, κανένα δικαίωμα δεν ήρθε με ειρηνικά μέσα και διαδικασίες κοινωνικής ειρήνης.

Πλέον θεωρείται δικαίωμα να είσαι ελεύθερος να λες τη γνώμη σου. Η αστική ολιγαρχία, επενδύοντας στην μονάδα και το αποσπασμένο ενώ ταυτόχρονα στερώντας στην τελευταία, την θέαση της καθολικής παράστασης του κόσμου δώρισε στο υποκείμενο το δικαίωμα να λείπει τη γνώμη του. Μια γνώμη που οφείλει να είναι κοινή να χειραγωγείται από μέσα μαζικής παραπλάνησης και να διαμεσολαβεί από χρηματικά αντίτιμα.

Πάραυτα η ελευθερία του λόγου, ενώ παραμένει μια επί-φαινομενικότητα, παράλληλα είναι και μια κοινωνική κατάκτηση για την οποία έχει χυθεί αρκετό αίμα. Το ζήτημα δεν είναι να αμυνθούμε επί αυτής αλλά να ζητήσουμε την εμπράγματα ολοκλήρωση της σαν έννοια και σαν κοινωνική συνθήκη.

Τα πανεπιστήμια τα οποία στην θεωρητική τους βάση όχι μόνο πρεσβεύουν την ελευθερία του λόγου αλλά είναι και θεματοφύλακες της. Ενώ η γνώση είναι κοινωνικό αγαθό, στη σύγχρονη καπιταλιστική συνθήκη έχει αναδειχθεί σε άλλο ένα προσοδοφόρο εμπόρευμα. Ένα εμπόρευμα με υψηλή ανταλλακτική αξία και μηδαμινή κοινωνική. Πάραυτα δε δέχεται περιορισμούς στην προώθηση της γνώσης στο κοινωνικό σώμα και στην ελεύθερη ανάπτυξη της πρώτης από την τελευταία. Τουλάχιστον στην θεωρητική του βάση.

Τελευταία παρακολουθούμε οπαδούς ολοκληρωτικών καθεστώτων και υπερεθνικών τερατουργημάτων να ωρύνονται για τους κινηματικούς σέρβερ οι οποίοι υπάρχουν στα πανεπιστήμια. Οι υπερασπιστές της εισβολής του τανκ στο πολυτεχνείο μιλούν για αντιδημοκρατικά φαινόμενα και για υπέρβαση του δικαιώματος της ελευθερίας έκφρασης. Αυτό δεν αποτελεί μόνο ύβρις αλλά και ξεκάθαρη υποκρισία.

Επιπλέον θεωρούμε τους τελευταίους υπευθύνους για γενοκτονίες, πογκρόμ και ρατσιστικά φρονήματα. Συνεχιστές ακροδεξιών πεποιθήσεων φορούν το προσωπείο του δημοκράτη. Καθαρή υποκρισία!

Πάραυτα αν θεωρούμε τους τελευταίους απολιθώματα ναζιστικών καταλοίπων, όσοι συναινούν στις επιταγές τους και κρύβονται πίσω από αυτούς, είναι συνένοχοι και προφανώς υποκριτές όταν προσπαζονται την υπό όρους ελευθερία του λόγου.

Το ζήτημα δεν είναι να αρκεστούμε στο μερικό και το αποσπασμένο αλλά να απαιτήσουμε ακόμα παραπάνω. Δεν μας αρκεί αυτή η μορφή της ελευθερίας του λόγου η οποία είναι και ψευδής. Αναζητούμε την κοινωνική της ολοκλήρωση. Τα πανεπιστήμια δεν είναι τυχαίος χώρος φιλοξενίας τέτοιων σέρβερ. Έχει ένα συμβολικό χαρακτήρα. Ένα χαρακτήρα που εναντιώνεται σε οποιαδήποτε εισβολή τανκ σε ελεύθερο χώρο. Είτε αυτή είναι σε πραγματικό επίπεδο είτε είναι σε συμβολικό.